

కాలమిడిటల్ కథ

దుక్కమామ్మగారి మనవరాలు పెద్ద మనిషయింది. అమ్మాయి నాన్నగారు రాజారావుగారు కమ్మియర్ లాక్సు అఫీసరు. ఇంక చెప్పేదేముంది? మా వాడ కట్టంతా హడావుడి. బంధువులకి, స్నేహితులకి సరిపడా వారంపాటు ఏకంగా సత్రాన్నే మాట్లాడారు. విందులు, వినోదాలు, ఆర్యాటాలు - ఓహో! ఏర్పాట్లన్నీ అద్భుతంగా జరిగాయి. ప్రపంచంలో ఏ అమ్మాయి 'పెద్ద మనిషి' ఉత్సవానికి ఇంత ఘనంగా ఏర్పాట్లు జరిగి వుండవు. నభూతో నభవిష్యతి అన్న విధంగా వారం రోజులపాటు జరిగిన ఆ పేరంబ మహోత్సవ కార్యక్రమంలో "మా అమ్మాయి పెద్ద మనిషయిన సందర్భంగా" అని

పెద్ద మనిషి

చెక్కించిన స్టేటు గ్లాసులు, పళ్ళాలు, కుంకుమ భరిణలు మా వాడకట్టు అడంగులందరికీ ముట్టాయి. నిజం చెప్పాలంటే ఆ అమ్మాయి పుణ్యనా అని నేను కూడా ప్రతిరోజూ విమ్మిరుండలు, ఉడ్డలు, జాంగ్రీలు అనేకం తిన్నాను. శ్రీ రాజారావుగారు మరో పది రోజులు ఈ ఉత్సవ కార్యక్రమం జరిగితే బాగుండేదని పించింది. ఇలా ఓ పది రోజులు తిరిగియో లేదో మళ్ళీ మా వాడకట్టంతా హడావుడి. మళ్ళీ ఎవరైనా పెద్ద మనిషయ్యారేమో అని ఆశపడ్డాను. తీరా మాద్దును కదా

శ్రీ రాజారావుగారు పెద్ద మొత్తంలో రంపాలు తీసుకుని అస్తులు పెంచేసుకుంటున్నారన్న ఆరోపణతో అవినీతి నిరోధక శాఖవారు రెడ్ హాండెడ్ గా పట్టుకున్నారు. ఆయన ఉద్యోగం హుళక్కి అని గుసగుసలు. ఇన్ని రోజులు ఉత్సవాన్ని ఘనంగా జరిపించిన శ్రీ రాజారావుగారు అరెస్టు కావడం నాకు బోల్డు జాలి తెప్పించింది. అయితే అంత జాలిలోను ఓ బుల్లి అనుమానం -

ఇంతకీ శ్రీ రాజారావుగారు, వాళ్ళమ్మాయా - ఎవరు "పెద్ద మనిషి?"

—జి హెచ్. ఫణిమోహన్

స్తుంది. రేపు పేసర్ల పెద్ద పెద్ద అక్షరాల్లో ఈ వార్త ప్రముఖంగా ప్రచురించబడుతుంది. పోలీసుల ఆసమర్థత గురించి ఏలైతే మెజిస్ట్రేటియర్ ఎంక్వయిరీ. తరువాత అన్ని వార్తల్లాగే ఇదీ చప్పబడిపోతుంది. స్వామి స్వస్ ఆకౌంట్ లో కోటి రూపాయిలు క్రెడిట్.

ఆఖరి పోరాటం! డబ్బున్నవాడిని డబ్బు లేనివాళ్ళు అందరూ కలిపి ఎదుర్కొనటం! ఏ రంగస్థలం మీద చూసినా, ఏ వాటకం చూసినా ఇదే ఫీవ్. చివరికి నిష్కారుడయిన వీరోవో, రేవ్ చేయబడిన వీరోయిన్ స్టేజి మీద ఉపవ్యాసం ఇస్తూ మరణించటంలో సమాప్తం. మరుసటి రోజు అదే స్టేజి మీద మరో ఆఖరి పోరాటం. అదే ఆఖరు అనుకుంటూ ఎన్నో...ఎన్నో పోరాటాలు.

పరమేశ్వరం ఆ గుడ్డని చూస్తూ లోనలికి ప్రవేశించాడు. లోనం ఎన్నో ఆలోచనలు...రాష్ట్రంలో ముఖ్యమంత్రి ప్రభావం చాలా లోతుగా పాతుకుపోయి వుంది. మరో పది సంవత్సరాల వరకూ దాన్ని తొలగించటం కష్టం. ఆ స్థానాన్నించి ఆయన్ని ఎవరూ కదపలేరన్నది నిర్ణయాదాంశం. ఆ పరిస్థితుల్లో స్వామి దగ్గరికి ఒక ఆఫర్ వచ్చింది.

ముఖ్యమంత్రిని గద్దె దింపితే కోటి రూపాయిలు!!! చాలా రహస్యంగా సంపదించులు జరిగాయి.

ఇచ్చేవారి పేరు గోప్యంగా వుంచబడింది!

స్వామిలో గొప్పతనం అదే. ఎవరికి ఎంత వరకూ తెలియజెయ్యాలో అంతవరకే చెప్తాడు. ఈ వ్యవహారంలో మొదటి మెట్టు సూర్యారావు అనే మంత్రిని చంపటం. దీనికి, ముఖ్యమంత్రి పదిని దిగటానికి సంబంధం ఏమిటో స్వామికి, పరమేశ్వరానికి మాత్రమే తెలుసు.

మినిస్టర్ సూర్యారావుని చంపే ప్రయత్నం చేసే బాధ్యత రావోలాల్ ది.

ఆ సమయంలో అక్కడే దూరంగా వుండి, ఏదైనా గొడవ జరిగితే కోర్టు నుంచి తను వాళ్ళని బయటకు తీసుకోచ్చే బాధ్యత పరమేశ్వరంది.

ఇలా ఎవరి బాధ్యతలు వారికి అప్పజెప్పాడు స్వామి.

ఇక్కడ రావోలాల్ గురించి కొంచెం చెప్పాలి. ఒక పరుగు సంధం క్రీడాకారుడు-రోజూ పరుగుని ఎలా ప్రాక్టీసు చేస్తాడో, ఒక దావరు రోజూ నాట్యాన్ని ఎలా ప్రాక్టీసు చేస్తుందో-అతడు క్రైమ్ మి అలా ప్రాక్టీసు చేస్తాడు. డబ్బు కోసం కాదు. ఆ ప్రాక్టీసు లేకపోతే తోచదు. ఒక రోజు ఎవరూ దొరక్కపోతే పనివాడిని పిలిచి బల్ల మీద చేతులు పెట్టమంటాడు.

"పాపేజ్ సిమా చూసావా?"

వాడు వణుకుతూ "లేదు బాబూ" అంటాడు.

"నేను నిన్నే చూసాను" అంటూ రెండు లేడి ఫింగర్స్ (బెండకాయలు) వాడి ఫింగర్స్ పక్కనే పెట్టి కత్తి తీసుకుంటాడు. "...చెప్ప. బెండకాయలు తెగ్గోస్తావా-ఏ వేళ్ళు తెగ్గోస్తావా? అందులో ఎంవ ఇలాగే అడుగుతాడు."

వాడు దాదాపు ఏడుస్తాడు. జవాబు చెప్పాలి. లేకపోతే పీకే తెగుతుంది. "వా వేళ్ళు తెగ్గోస్తారు బాబూ-"

బెండకాయలు తెగుతాయి. "ఏకు నిజం చెప్పటం కూడా చేతకాదురా. పోనీ అని వదిలేసి. ఈసారి నిజం చెప్పకపోతే నిజంగానే వేళ్ళు తెగ్గోస్తాను. చెప్ప. ఈసారి దేన్ని తెగ్గోస్తాను?"

"బెండకాయల్ని బాబూ"

ఛావ్...ఛావ్...ఛావ్... వేళ్ళు ముక్కలు ముక్కలుగా తెగుతాయి. వాడి ఆక్రోశం మధ్య. "అబద్ధం చెప్పావు. అందుకే వేళ్ళు తెగాయి. నా తప్ప కాదురా" అని నవ్వుతూ పోతాడు. అట్లాటి క్రిమినల్ రావోలాల్! రాత్రికి రాత్రి ఒక ఊరుని ఖాళీ చేయించగలడు. జాతీయ కార్మిక సంఘాల్లో నాలుగు ఇతడి ఆధ్వర్యంలోనే వున్నాయి. పదిమంది అనుచరుల్ని వెంటేసుకుని అతడైనా నియోజకవర్గానికి వల్లే అక్కడ అతడు కోరుకున్న వ్యక్తి ఎమ్మెల్యే అనవలసిందే! అతడైనా నమ్మే తలపెడితే, మళ్ళీ "దయ"తో అతడు ఒప్పకునే వరకూ ఆ రాష్ట్రం పారలైజ్ అవ్వవలసిందే. అతడు స్వయంగా హత్యలు చేసే స్టేజి దాటి పోయి చాలా రోజులైంది. పాత కేసులు చూసుకోవటానికి పరమేశ్వరం ఎలాగూ వున్నాడు.

అన్నీ కలిపి ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే-

భారత సైన్యం దగ్గర వున్న ఆయుధాలకన్నా అరువాతవమైనవి అనంతానంతస్వామి దగ్గర వున్నాయి. వాటి రక్షణ, వాటిని పునయోగించేదీ-రావోలాల్! ఆ వింగ్ కమాండర్!!

మినిస్టర్ సూర్యారావుని చంపటం రావోలాల్ కి పెద్ద సమస్య కాదు. తన నలుగురు అనుచరుల్ని నాలుగు స్థానాల్లో వుంచాడు. మినిస్టర్ సూర్యారావు మీద A-3 ఆయుధం పేలుస్తాడు. ఫీయేటర్ లో అతడి ముట్టూ నాలుగు పరుసల్లో వాళ్ళ అనుచరులే వుంటారు. ఆయుధం పేలగానే A-3ని కవర్ చేసేస్తారు. ఆ ఆయోమయం నుంచి పోలీసులు, ప్రజలు తేరుకునే లోపులే హంతకుడు బయటకు వచ్చేస్తాడు. ఒకవేళ A-3 పేల్చిన దానివల్ల సూర్యారావు మరణించకపోతే వెంటనే పరుసగా A-1, A-4లు పేలుస్తారు.

A-2 మాత్రం ఏళ్ళతో కలువకుండా ఎడిగా వుంటాడు.

రావోలాల్ అతడికి ప్రత్యేకమయిన మాచన్లు కొన్ని ఇచ్చాడు. స్టేజ్ నెనుక నుంచి ఈ ఆపరేషన్ అంతా అతడు చూసి ఏదైనా పరిస్థితి విషమిస్తే-రంగంలోకి ప్రవేశించాలి.

అతడు నెమ్మదిగా రంగస్థలం నెవక్కి బయల్దేరాడు.

ఆ జనంలోనే కలిసిపోయి దాదాపు వంద మంది పి.బి.ఐ. ఆఫీసర్లు వున్నారు. ఎలాగో ఒక టెర్రరిస్టుని పట్టుకోవాలి. మొత్తం అంతా బయటకు లాగొచ్చు. ఇంతకన్నా నుంచి అవకాశం రాదు. అయితే ఇదంతా మంత్రికి ఏ మాత్రం అపాయం లేకుండా జరగాలి.

డిప్యూటీ కమిషనర్ మనసులో పరమేశ్వరమే కదుల్తున్నాడు.

అడిట్ రియంలో రావోలాల్ వున్నాడు. పరమేశ్వరం వున్నాడు. ఇది సులభమయిన స్లాప్ అయి వుండదు. ఏదో జరగబోతుంది.